

ΕΤΟΣ 69ον

19 Σεπτεμβρίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 38 (3564)

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΖΩΗ

Ἡ πίστη μας ἔρχεται νά ἐξηγήσει τίς συνεχεῖς ἐναλλαγές πού ζοῦμε ἀνάμεσα στόν θάνατο ὡς κατάργηση τῶν στοιχείων πού, μέχρι νά ἔρθει ὁ Χριστός, θεωροῦνταν ὡς τά ἀπαραίτητα χαρακτηριστικά τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀνθρώπου καί τό νέο ξεκίνημα ζωῆς πού ἔφερε ὁ σταυρός τοῦ Κυρίου. Πάνω στόν σταυρό καταργήθηκε ἡ δύναμη τῆς ἀμαρτίας, τό νά κάνουμε δηλαδή θεό τόν ἑαυτό μας ἀπομακρυνόμενοι ἀπό τή σχέση μέ τόν ἀληθινό Θεό. Καταργήθηκε ἡ δύναμη τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος δόθηκε στούς Ἰουδαίους ὡς παιδαγωγία γιά νά μπορέσουν νά ἀποδεχτοῦν τόν Χριστό καί ἐκεῖνοι τόν κατέστησαν κριτήριο αὐτάρκειας, μέ ἀποτέλεσμα νά αἰσθάνονται ὅτι ἔχουν τό δικαίωμα νά δεσμεύουν καί τόν ἴδιο τόν Θεό, γιά τό ποιοί σώζονται καί ποιοί ὄχι. Καταργήθηκε αὐτό πού φαινόταν ἀδύνατο, τό νά μπορεῖ δηλαδή ὁ ἄνθρωπος νά δεῖ τόν Θεό ὅπως εἶναι καί σ' αὐτή τή ζωή καί, κυρίως, στήν αἰωνιότητα. Οὐδείς δίκαιος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης μπορούσε νά σωθεῖ μέχρι τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, διότι ὁ Θεός δέν εἶχε λάβει σάρκα. Ὁ κτιστός, ὁ δημιουργημένος δηλαδή καί στόν χρόνο πορευόμενος ἄνθρωπος μπορούσε νά γνωρίζει ὅτι ὑπάρχει ὁ ἄκτιστος Θεός, ἀλλά δέν μπορούσε νά τόν κοινωῆσει.

«Τό ἀπρόσληπτον ἀθεράπευτον»

Μέ τήν πρόσληψη τῆς φύσης μας ἀπό τόν Θεό στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, «τό πρῶν ἀθεράπευτον» θεραπεύεται. Προϋπόθεση τῆς θεραπείας ὅμως εἶναι ὁ θάνατος. Στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ δέν πεθαίνει ἡ θεότητα. Ἀλλά καί ἡ ἀνθρώπινη φύση δέν ὑφίσταται τίς συνέπειες τοῦ χρόνου καί τῆς κτιστότητας, ὅπως σέ ὅλους ἐμᾶς, διότι ὁ Χριστός δέν

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. β' 16-20)

Σωτηρία ἐν Χριστῷ

Ἀδελφοί, εἰδότες δὲ ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῆ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

ἐνανθρώπησε μέ τόν φυσικό τρόπο ὄλων τῶν ἀνθρώπων, «ἐξ ἀνδρός καί γυναικός», ἀλλ' «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου». Ἔτσι ἡ σάρκα τοῦ Χριστοῦ δέν γνώρισε τήν ἀποσύνθεση πού φέρνει ὁ θάνατος. Καί ἡ ψυχὴ του ὁμως παρέμεινε σέ κοινωνία μέ τόν Θεό, ὅπως γινόταν καί ὅσο ὁ Χριστός ἦταν στή ζωή, καθῶς σῶμα καί ψυχὴ ἦταν ἐνωμένα μέ τή θεότητα.

Ἡ ἀνάσταση, ἐπιλογή ἐλευθερίας

Μέ τήν Ἀνάστασή του ὁ Χριστός συνανέστησε στό πρόσωπό του ὄλη τήν ἀνθρώπινη φύση. Ἡ παρουσία του στόν Ἄδη ἔκανε τίς ψυχές πού τόν περίμεναν, χωρίς νά μποροῦν νά κοινωνήσουν μέ τόν Θεό, νά ἔχουν πλέον μαζί τους τόν πρωτότοκο τῶν νεκρῶν. Καί μαζί του συναναστήθηκαν ὅσοι τόν πίστεψαν. Περιμένουν πλέον νά ἐνωθοῦν καί πάλι μέ τά σώματά τους στή Δευτέρα Παρουσία. Ὅσοι τόν ἀρνήθηκαν, παραμένουν μέ τή θέλησή τους ἀκοινωνῆτοι μέ τόν Θεό καί τόν συνάνθρωπο. Κι αὐτοὶ θά ἀναστηθοῦν, διότι «κοινή ἡ ἀνάστασις». Θά προσλάβουν κι αὐτοὶ τά σώματά τους, ἀλλά στόν καινούργιο κόσμο θά παραμένουν ἠθελημένα χωρίς σχέση μέ τόν Θεό.

Πεθαίνω γιά νά ζήσω

Ὁ Χριστός ἐπάνω στόν σταυρό μᾶς καλεῖ ὄλους νά τόν ἀκολουθήσουμε. Νά πεθάνουμε ὡς πρός τό κακό γιά νά ἀναστηθοῦμε. Νά μήν ἔχουμε τήν ψευδαίσθηση ὅτι ὅλα στή ζωή μας θά εἶναι ρόδινα, ἐφόσον πιστεύουμε. Ὅτι ἀκολουθώντας τόν Θεό δέν θά πονέσουμε. Ὅτι κοντά στόν Χριστό, ἐπειδὴ θά ξεπεράσουμε τή δύναμη τῆς ἁμαρτίας, θά εἴμαστε σ' αὐτὴ τή ζωὴ εὐτυχημένοι, ἀμέριμοι, χωρίς κόπο καί πόνο. Τό

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἐπειδὴ ξέρομε ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν σώζεται ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου, ἀλλά μόνον ἀπό τήν πίστη στόν Ἰησοῦ Χριστό, γι' αὐτό καί ἐμεῖς πιστέψαμε στόν Ἰησοῦ Χριστό γιά νά σωθοῦμε μέ τήν πίστη στόν Χριστό καί ὄχι ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου, γιατί ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου κανεῖς ἄνθρωπος δέν πρόκειται νά σωθεῖ. Καί ἂν στήν προσπάθειά μας νά σωθοῦμε ἀπό τόν Χριστό, βρεθήκαμε καί ἐμεῖς ἁμαρτωλοί, αὐτό σημαίνει ὅτι ὁ Χριστός εἶναι διάκονος τῆς ἁμαρτίας; Ὁχι βέβαια. Γιατί, ἂν ὅ,τι γκρέμισα τό ξανακτίξω, τότε ἀποδεικνύομαι ὅτι διέπραξα παράβαση πού τό γκρέμισα. Γιατί μέσω τοῦ νόμου ἐγώ πέθανα γιά τόν νόμο, γιά νά ζήσω μέ τόν Θεό. Ὁ παλαιός μου ἑαυτός σταυρώθηκε μαζί μέ τόν Χριστό καί ἔτσι πλέον δέν ζῶ ἐγώ, ἀλλά μέσα μου ζεῖ ὁ Χριστός. Αὐτό πού ζῶ μέσα μου τώρα, τό ζῶ μέ τήν πίστη στόν Υἱό τοῦ Θεοῦ πού μέ ἀγάπησε καί παραδόθηκε γιά μένα στόν θάνατο.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἀντίθετο μᾶλλον θά συμβεῖ. Ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «ἐγώ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω» (Γαλ. 2,19). «Κι ἀληθινά, μέ κριτήριο τόν νόμο, ἔχω πεθάνει γιά τή θρησκεία τοῦ νόμου, γιά νά βρῶ τή ζωή κοντά στόν Θεό». Ἡ ζωή τοῦ χριστιανοῦ δέν εἶναι ἐπιβράβευση γιατί τηροῦμε νόμους καί κανόνες. Εἶναι ἀγώνας, πού ἔχει μαζί του θάνατο. Δέν εἶναι ἀλλαγὴ συμπεριφορᾶς, ὅπως ἔκαναν οἱ τηρητές τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου, ὥστε νά φαινόμαστε συνεπεῖς ἔναντι τοῦ Θεοῦ καί νά ἀπαιτοῦμε τά καλά καί συμφέροντα ὄχι γιά τίς ψυχές μας, ἀλλά γιά τή θέση μας στόν κόσμο. Εἶναι ἀλλαγὴ τοῦ τρόπου μέ τόν ὁποῖο πορευόμαστε καί σκεφτόμαστε καί ζοῦμε. Ὁ Παῦλος μᾶς λέει ὅτι ὅποιος ἀκολουθεῖ τόν Χριστό στόν σταυρό, ἔχει ἀφήσει στήν ἄκρη κάθε προσδοκία δικαίωσης. Ἐμπιστεύεται, ἀγαπᾶ, προσεύχεται, ὑπομένει καί θά λάβει τόν στέφανο τῆς ζωῆς.

Ὁ Χριστός εἶναι παρών στή ζωή μας καί μᾶς βοηθᾶ νά σηκώσουμε τούς δικούς μας σταυρούς. Δέν εἶναι ἧττα ὁ σταυρός. Εἶναι μιά καινούργια ἀρχὴ κάθε στιγμῆ, μαζί μέ τόν Χριστό. Ἄς βροῦμε αὐτή τήν ὁδὸ τῆς χαρμολύπης, τήν ὁδὸ τοῦ θανάτου καί τῆς ἀνάστασης στήν Ἐκκλησία, προσδοκώντας τή χαρὰ τῆς αἰωνιότητας!

π. Θ.Μ.

**ΧΑΡΙΣΤΕ ΒΙΒΛΙΑ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ**

19 Σεπτεμβρίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ
Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων († 276).
Ἦχος: δ΄ – Ἑωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. β΄ 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μρ. η΄ 34 - θ΄ 1.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 26 Σεπτεμβρίου, μετὰστασις Ἰωάννου Θεολόγου.
Απόστολος: Α΄ Ἰω. δ΄ 12-19 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιθ΄ 25-27, κα΄ 24-25.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Οἱ συμμετέχοντες ἔχουν τή δυνατότητα νά βοηθήσουν ὅλους τούς συνανθρώπους μας πού στεροῦνται τήν ἀκοή, ἔχοντας ὅμως ἄλλες διεξόδους ἐπικοινωνίας καί οἱ ὅποιοι διψοῦν νά μάθουν γιά τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία, καί συγχρόνως νά λάβουν βασικές γνώσεις τῆς ἐλληνικῆς νοηματικῆς.

- Γιά πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α. Στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (8 π.μ.-2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς) β. Στό ἠλεκτρονικό ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr γ. Στήν ἴστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr, στήν ἐνότητα Ποιοί εἴμαστε - Τομέας Κατηχήσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας, στήν ὁποία περιγράφονται ἀναλυτικά ὅλες οἱ ἐκπαιδευτικές-κατηχητικές δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχήσεως.

1821 - 2021

Ἑορταστικές ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν Ἐθνεγερσία.

Κεντρική ἴστοσελίδα: www.ekklisia1821.gr

Facebook: www.facebook.com/ekklisia1821

Twitter: twitter.com/ekklisia1821

Instagram: www.instagram.com/ekklisia1821

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
